

SLOVENSKI NAROD.

Kehaja vsak dan zvezdom, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanih plačuje se od tiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolej friškavati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Položaj primorskega učiteljstva.

Zadnji čas se čujejo pogostoma glasovi, opisjujoč mizerio primorskega učiteljstva. Ti glasovi pričajo, da je materialno stanje učiteljstva tako klaverno, kakor samo še v najzaostalejših krovnikah in se je kar čuditi, da je učiteljstvo doslej sploh prenašalo take razmere in moglo izhajati v taki revščini. O primorskem učitelju se lahko reče, da ima premalo, da bi mogel živeti, in preveč, da bi vsled pomankanja umrl in to označuje dovolj njegov položaj.

Materijalne razmere primorskega učiteljstva so že naravnost sramotne in je regulacija učiteljskih plač najnujnejša zadeva, katero je rešiti v Istri in na Goriškem. Ta zadeva je veliko najnajvečja in tudi dosti važnejša, kakor kak poštni pečat, ker je učiteljstvo jeden prvih faktorjev v vsem narodovem življenju, posebno pa še v življenju politično in gospodarsko prikrajšanega naroda.

Zahteve primorskih učiteljev govore same za-se in so tako utemeljene, da jim ne more nihče ničesar ugovajati. Tudi primorsko časopisje na tajih, da se morajo plače urediti in da se mora učitelju zagotoviti človeškega bitja dostojna eksistenza, a vzhod temu načelnemu pripoznanju niso našle učiteljske zahteve pri tem časopisu "stih simpatij, katere zaslужijo. S samimi načelnim priznanjem pa učiteljstvu ni prav nič pomagano, saj postane naposlед vsak človek načel sit, kadar kruha strada in primorsko učiteljstvo — strada.

Prav ker so zahteve goriškega in istrskega učiteljstva popolnoma utemeljene, ne moreme umeiti postopanje primorskega časopisa. Ton, v katerem se govori z učiteljstvom, je takšen, da spominja čitalnika nehotne na tiste očabne kmete, ki bi še danes najraje videli, da bi bil učitelj vsemu svetu pokorni „šomašter“ in bi moral hoditi od hiše do hiše po brano, kakor v onih „dobrih starih časih“, ki se na srčo ne vrnejo nikdar več. Jeden teh listov je na pritožbo iz učiteljskih krogov odgovoril z osebnimi napadi in zgražal se je pri tem tako, da je kar dva klicaja postavil tam, kjer je povedal, da kaplan nima nič boljšega stanovanja, kakor dotični učitelj, ki se je osmeliil popisati

splošne učiteljske razmere. Še slabše je pa učiteljstvo naletelo pri drugem listu. Ta je učiteljstvu brezobzirno povedal, da še ni prišel čas za rešitev njegovih pritožb, da je sedaj druge reči reševati in da tudi denarja ni, češ, kdo bo pa plačal regulacijo učiteljskih plač.

Postopanje časopisa je mej učiteljstvom na Primorskem naredilo najslabši utis, kar nam kažejo različne pritožbe, ki so nam došle. Učiteljstvo je užaljeno in po pravici, ker je smelo za svojo potrežljivost, za svoje požrtvovalno in uspešno delovanje pričakovati vsaj v krogih inteligence boljšega priznanja.

Učitelj je za narodovo prosveto prav tako važen faktor, kakor duhovnik, če ne še važnejši, in učiteljske razmere na Primorskem so sila slabe, naj v kakem kraju tudi kak kaplan nima nič boljšega stanovanja kakor učitelj. Regulacija je nujno potrebna in spada mej najvažnejše zadeve, katere je na Primorskem rešiti, mej tiste, katerih nikakor ni odkladati, a ob sebi je umevno, da jo bo plačal davkoplačevalci, saj učitelj davkoplačevalcu največ koristi. Če je kranjski davkoplačevalci, ki se tudi ne valja v izobilju, zmogel troške za regulacijo učiteljskih plač, jih zmora tudi primorski.

Od nekdaj je bila naša zahteva, da mora biti učitelj naš, ves naš, da z veseljem izpoljuje svoj težavni, a velevažni poklic. Učitelj je jeden poglaviti stebrov v naši narodni organizaciji, v njegovih rokah je več ali manj usoda prihodnje generacije, a kako naj izpoljuje svojo nalogu, ako nima za življenje niti najpotrebnejšega, ako mora živeti, kakor kak pisar in često še slabše?

Regulacija učiteljskih plač ni nobena milost, kakor menda meni primorsko časopisje; učiteljstvu ni treba zanj beračiti, ker ima pravico zahtevati, naj se njegovo težko in pošteno delo tudi pošteno plača, in primorsko učiteljstvo sme regulacijo plač toliko bolj zahtevati, ker mu nihče ne more odrediti priznanja, da svoj poklic z unemo, vestno in točno izvršuje.

Kranjska dežela je napela vse sile, da je svojemu učiteljstvu zagotovila dostojno eksistenco. V očigled temu je nemogoče, da bi druge sosedne krovine zaostale in so primorski poslanci vezani, da

se za učiteljstvo zavzemajo. Pričakujemo, da to brez odlašanja storé in to v interesu učiteljstva, v interesu šolstva in v interesu vsega prebivalstva. Preziranje opravičene zahteve primorskih učiteljev bi moglo imeti najžalostnejših posledic, ne samo za šolstvo na Primorskem, ker bi učitelji trumoma běžali iz dežele in bi zmanjkalo naračaja, ampak tudi za vso našo narodno stvar in radi tega upamo, da ne apelujemo zastonj na poslance, ampak da bodo ti nemudoma storili vse, kar treba, da se ugodno dožene to prevažno, če ne najvažnejše primorsko vprašanje.

V Ljubljani, 4. novembra.

Ministerske obtožbe. Danes se začno v parlamentu razpravljati ministerske obtožnice, katere so že davno predložile opozicionalne stranke, ki so se pa vsled predloga Schwergla odložile za nagodbeno debato. Obtožnice obsegajo vsa ministerstva od Badenija do Thuna ter se opirajo zlasti na sledeče grehe: Badeni je trosil davčni denar za liste à la „Reichswehr“, upeljala se je poraba § 14. in proglašilo se je v Galiciji izjemno stanje. Vse obtožnice bodo seveda ovržene, saj se ne navdušujejo za nje niti nacionalci. Sprevidijo pač, da nimajo sedaj mej prvim in drugim jčtanjem nagodbenih predlog nobene vrednosti.

Obstrukcija oživljena. Glasilo štajerskih radikalcev, „Grazer Tagblatt“, naznana, da se obstrukcija v avstrijskem državnem rboru v kratkem, ponovi. Piše namreč: V trenotku, ko izgine vsaka nuda do pravočasne rešitve nagodbe v ogerskem parlamentu, se predloži gotovo predloga nagodbenega provizorija. Tega provizorija se bodo nemški poslanci na Dunaji branili s skrajno obstrukcijo, ako naj pride pri prijatelju in pri sovražniku zopet spoštovanje; nastopili bodo zopet pot, na katere konci leži odprava jezikovnih naredb. Provizorij bo naš Rhodus, in kdor ne zna skakati, bo padel.

Princ Jurij Grški postane torej vender le že v kratkem princ-guverner na Kreti. Kralj Jurij je baje že pritrdil, da se imenuje njegov sin upraviteljem Krete ter se je njegovo pismo izročilo ob jednem s poslanico 4 velevlastij, ki to kandidaturo soglasno predlagajo. Ako se bo sultan udal, pojde

LISTEK.

Dober človek.

(Spisal Josip Golob.)

(Konec.)

„Čudna smrť! Bržcas je nalezel kako kužno bolezni, da ga je umorila kar na lepem!“

„Oh, kaj vem! Ko je bil mrtev, ga nisem mogla gledati več. Preveč me je bilo groza. Sicer pa so prišli ter ga odpeljali, da še sama nisem vedela kdaj!“

„Kolika surovost! Pa vsaj veste kje so ga popolali?“

„Ne, ne vem. Tudi se ne brigam. Pred seboj ga vidim vedno le zdravega, veseloga, poskočnega, slike mrtveca pa siloma odstranjam iz svojega srca. Oh, prosim Vas, kam pa prideš! Tri dni že plakam in vse noči ne spim... sama moram poginiti, če pojde tako dalje. In zato si moram dobiti novo razvedrilo! In vi, g. určnik, mi pomoretete, kaj ne?“

„Oh, z veseljem, m'ostljiva! S čir' vam moram ustreči!“

„Prosim vas, da mi napišete za svoj list inserat.“

Inserat! Torej išče že četrti dan po njegovi smrti z inseratom zopet novega moža! To je ostudo, nezaslišano! Še vsa v solzah je in zavita v črno žalno bleko... pa že misli na novo zvezo! Te ženske, te ženske! Sama frivilnost in cinizem jih je... brez srca so in njihov jok in stok je gola komedija. —

Nepopisno, v dnu svoje duše sem bil ogorčen nad njenim vedenjem in rad bi ji bil na polna usta povedal, da se mi gabi, ter da jo zaničujem. A tega nisem mogel storiti! Prosim vas, dober človek sem, in jaz bi naj dejal lepi, mladi, zapeljivi dami v lice kaj takega? — Ne, to je bilo meni nemogoče! In jako dvomim, da bi bilo mogoče vam, ki znate biti toli lepo „moralno ogorčeni“ in ki vam ne manjka nikdar o pravem času besed, da izrazite z vso energijo svoj gnjev in stud nad strahovito popačenostjo sveta! Prepričan sem, da bi se pred njo, lepo žensko ogljenih očij in polnih form, razpuhnila ali potuhnila tudi vaša filisterska ogorčenost in ubrali bi svoj licemerski obraz v prav tako uslužne gube kakor jaz, ko mi je dejala:

„Dà, inserat hočem, tak, ki mora imeti uspeh in ki bo stiliziran tako vabljivo ter tiskan tako hričč, da dobim ponudb z vseh stranij. Kajti izpre-

videti morate sami, da brez njega ne morem ostati! Navadila sem se bila nanj tako, da mi je obupati brez njega, zato pa moram dobiti namestnika nemudoma!“

Oh, kako se ji pa mudi! Jedva so minoli trije dnevi in že bi spet rada klicala: „Pridi, ljubček, — srček, pridi se vendar gret!“ — Križana nebesa, in naši ljudje se še čudijo, da sem pesimist, črnc-gledec, zaničevalc idealizma in zasmehovalec takozvanega „večno ženskega!“

„Dobro, dobro, gospa, kar narekujte!“ sem ji dejal ter prijel za pero „Kakšen naj bo? — Mlad seveda...“

„Dà, dà, mlad mora biti! Čim mlajši tem boljše!“

„Močan?“

„Dà, močan mora tudi biti! Kaj bi slabičem? Da mi zopet premine? Dà, dà, mlad, močan in — lep seveda tudi.“

„O, kakopak lep tudi! Lepa gospa mora imeti lepega družabnika!“

Jako je bila hvaležna za moj poklon in smehljaje je dejala:

„Lepota meni sicer ni gavna stvar, toda potrebna je tudi.“

princ Jurij v Carigrad, da sprejme osebno investiturski ferman, sicer pa — t. j. ako bo sultan ugovarjal — se bode peljal naravnost v Sudabai, kjer ga sprejmo admirali, da mu izročijo svojo oblast. Dne 4 t. m. so admirali zasedli z vojaki vse carinske, poštne in brzjavne urade ter je sedaj vsa uprava in vlada na Kreti v rokah admiralov.

Prepir radi Fašode še ni končan. Angleži se vedejo, kakor bi hoteli res pripravljati se na pravo, resno pomorsko bitko. Sedaj so dobili celo listi ukaz, naj ne poročajo ničesar o vojnih pripravah, češ, Francozi bi zvedeli preveč. Kakor poročajo razni časopisi, sta zbrani pri Plymouthu in Portsmouth dve vojni ladjevji. Eskadra v Portsmouthu more iti baje tekom 24 ur na boj. Na vseh angleških ladjeviščih se delajo priprave in naročeno je že 200.000 ton najboljšega premoga. „Temps“ piše, da je pričakovati, da prekine Anglija nakrat pogajanja radi Fašode. Stvari so torej menda res kako nevarno napete.

Dopisi.

Z Dolenskega, 2. novembra. (Odgovor na „Slovenec“ v listek v štev. 247.) To je bilo zopet prejšnji teden pokanje po dolenskem sotrudniku „Slovenskega Naroda“ in „Rodoljuba“. Tisti spis v „Rodoljubu“ o prihodu Cistercijencev v Zaticino je bil oni greh, za katerega sem moral pokoro delati v „Slovencu“ in tudi kje drugod v bolj zakotnih listicah. Že ko sem isti spis uredništvu oposlal, se mi je zdelo, da bo vsaj prijatelj Benkovič pri „Slovencu“ vse tiste fante v Alojzijevišču, za katerih večno izveličanje ima skrbeti, teden dni v nemar puščal, in da bodo ti fanti lahko smodke kadili in tudi, če bo kaj drobiža, čez planke uhačali — kakor smo to mi semeniški ptiči v celjskem Maksimiljanum Viktoriju včasih storili, če je naš prefekt, ljubezniv človek, preveč v svjeje študije zamaknjen bil — in da bo g. Benkovič vse svoje znanje o kulturni zgodovini zbiral in mi potem dokazoval, da so prejšnji Cistercijenci na Dolenskem le ješprej jedli in vodo pili. Da bom zopet in že morabit stokrat ponovljeno bral, da sem hudobija prve vrste, da nič ne vem, da grdo slovenščino pišem in kar je še takih čednosti v meni, to sem si tudi mislil. Ali, da dobim iz branja teh levit tudi novo misel, tega si nisem nadejal. Dobil sem jo. Jo moram zabeležiti, drugače mi „krof“ zraste, kakor tisti Kerošči Marjeti Maultasche, kateri sem baje po g. Benkoviču celo podoben, ki je po „krofu“ dobila to ime. — Častiti bralci, ne bom vam osebnosti predlagal. Če bi hotel na vse odgovoriti, kar moji klerikalni prijatelji o meni pišejo, bi moral imeti se stradane predale „Slovenca“ na razpolaganje. Ali ta, po „Slovencu“ mi dana misel je lepa, socijalno politična, ali, bolje rečeno, gospodarska. Moj kritik namreč zagovarja opulentno življenje nekdajnih belih menihov na Dolenskem s tem, da mene kot advokata njim nasproti postavlja, ter na dolgo in na široko razpravlja, da sem jaz v zdajnjem času vključen za dva cistercijenska samostana na Dolenskem, da ljudi odiram, da je že kostanjeviško samostansko, okolo tri tisoč oralov m-reče, tuk pletersko, okolo 2000 oralov mereče veleposestvo ter stotine kmetij v mojih „krempljih“, da bom skoraj vso Št. Jernejsko faro pozrl. Torej jaz sem to v zdajnjem času, kar so po gosp. kritiku, — le tako se more ta njegova neumnost razumeti, — bili v prejšnjih časih Cistercijenci na Dolenskem. Pustivši vse druga izvajanja, ki se mi podajajo iz te neumnosti, na stran, sem premišljeval o tem, kar mi slovenski advokati iz gospodarstva slovenskega naroda dobimo in sem računil. Izračunil sem naše število in našel, da z

notarji vred vzamemo na leto okolo 500.000 gold. avstr. velj. Vzel sem tudi šematsizme vseh slovenskih škofij v pregled in našel, da razven stalnih plač naši duhovščini, če le po 500 gld. površnjega zasluga na vsacega aktivnega duhovnika jemljem, plačuje naš narod več stotisoč, — me je sram povedati, — par milijonov gold. — na leto — preč. svoji duhovščini! Oni so duhovniki vere, mi duhovniki pravice. „Giba vkljup štriga!“ — Ljubi g. Benkovič, socijalni demokrati imajo prav, vse to duhovsko opravilo bi ne vzel toliko denarja v kolektivistično urejenem gospodarstvu in tudi ne v zdajnjem, če bi ljudstvo ne bilo neomikano. In ti milijoni in stotisoč pridejo po večjem iz žuljev našega revnejšega človeka, bogatejši varujejo svoje blagajne pred nami duhovniki. — Ne pridemo vse v svetla nebesa. In groza! Čim večji je vaš duhovenski učin v šoli in drugod mej narodom, tem neumnejši je kmet, tem hujši pravdar je in praznovverec, ki tudi 20 kr. v farovž ponese za molitev, za ozdravljenje bolnega mrjasca, ali kokoši, za katero je uboga bablje 10 gld. zapravdal. Vi, preč. duhovniki, s'e sami najhujši pravdarji. Če se dogodi, da se kak kmet vašega „zmaševanja“ ne boji in se s kom izmej vas v kako pravdo spusti, potem nadkriljove ta duhovnik kmeta v pravdarski strasti. Žalostno je, da je ta bilanca obeh duhovnikov slovenskega naroda taka, ali kaj se hoče, ko je gospodarstvo tako in je ljudstvo še neumno. Pa vi ne, in mi ne, ne podimo naših klijentov iz naših sob. Vi imate še celo zraven svoje klijentele, advokate, za katere prav z vnemo agitujete. Priporočilna vaša pisma, ki jih kmetom dajete, imajo še navadno dodatek v latinskem jeziku: „mož je petičen“. — Se boste, ko kateri teh vaših umrje, čudili nad njegovim premoženjem in po moji smrti videli, da sem le prebito malo pridobil v svoje „kremplje“. — Jeden mojih bivših koncipijentov mi je rekel, ko je druga pisarne znatral videl, da sem jaz pravi angelj v računanju in fruktifikaciji kake pravde. Mi advokati imamo naše tarife, vi tudi. Mi smo služe svojih klijentov; storiti moramo, — to je naša dolžnost, — kar ti hočejo in kar je po postavi mogoče, da iztirjam denarje istih in če se to tudi lepše označuje s tem, da se reče, da „deremo“, in vi morate svoje opravke storiti in vi tirjate za svoje opravke plačila in včasih, kakor mi, naprej. — V denarnih zadevah ni nič „špasa“ ne pri vas, ne pri nas. In kdor v tem delu dobro svojo dolžnost storiti, ta ima dosti opraviti, to tam in tu, in če si advokat, ki nima stalne place in penzije, kako kmetijo kupi in v njo več denarja vtakne, kakor mu nese in če to tudi kak duhovnik stori, porečeo ljudje o obeh: neumna sta oba; pa dobro je; naj kaj mej one pride onega denarja, kateri si je pridobil iz kmečkih žuljev. Tako se da paralela v vsem našem dejanju dalje izpeljavati. Pa dosti tega. Ubogi narod, ki je še tako malo izobražen, da toliko teh obeh dakov plačuje! Morebiti bo pametnejši postal, če ga že ni vsa sreča zapustila in tedaj bodo vse mi in duhovniki kuhal z vodo. pride ta čas, že ustaja, že prvi žarki njegovega solnca ustajajo tudi na slovenskem obnebu. Vsa mine in tudi duhovniške kašte, bodi venčke ali pravdniške provenijence, postajajo prevelike za gospodarstvo kakega časa. Tudi v tem nas čaka oba stanova ista osoda. To za odgovor. Naj socijalni politiki pri „Slovencu“ ta račun s pošteno voljo pregledajo in če so sploh orientirani v gospodarstvu našega naroda, reči morajo: dosti, preveč nas je posvetnih in redovnih, ni jih treba več. Tudi advokatih je dosti. Kultivacija etičnih smeri stane gmotno ubogi slovenski narod predrag denar. To spoznati, ni treba „luteransko paganske duše“, (ta epitet mi je zaradi navedenega spisa naš največji in jedini socijalistični dogmatik dal,) — ampak treba je šematsizma, advokatskega kolendarja in svinčnika ter papirja v roke vzeti in ta bilanca se mora vsakemu podati. Pa zdravi ostanite! Ne

jezite se preveč! Imamo še dosti bojev mej sabo; še je poln moj žurnalistični arsenal in še mi nista peresa iz rok izbili. Vidite, da vam vedno novi material podajam, vi pa le po cesobnostih svoje nosove obračate. Vidite pa tudi, da se vas nič ne bojim, dasi vam, da bi me, če bi še imeli srednjeveško moč vaših prednikov v rokah, pri „počasnem ognu“ sežgali. Vaša zdajšnja inkvizicija mi pa dela dosti veselja. Vsak teden je kak „špas“ v vaših žurnalih. — Mi tudi nič ne škodi v moji advokaciji. Zmograf imam dosti opraviti, hvala Bogu in vam in vašim sobratom po nekaterih dolenskih farovzih. Dr. S.c.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. novembra.

(Politične otročarje.) Pod tem naslovom piše včerajšnji „Slovenec“: Odločna in možata takтика katoliško-narodne stranke ne da miru možem okoli „Slov. Naroda“. Vsakdo, ki se količaj peča s politiko, vidi, da je uprav ta takтика privedla do uspehov, da je znani sklep vodstva katol. narodne stranke in katoliško-narodnih poslancev mahoma spravil slovensko vprašanje v središče političnih vprašanj, da je slovensko vprašanje postal hipoma os, okoli katere se je sušala nekaj časa notranja politika. Vsakdo vidi, da je bil za ta nastop odbran ravno pravi trenotek. Tedi gospoda okoli „Naroda“ vse to vidijo — in uprav to jih boli! Katoliško-narodna stranka doseglj je vspehe za vseslovensko stvar, to se vidi danes in pripoznava po vsem Slovenskem. Na drugi strani pa se vidi in pripoznava ravno tako, da je bila ob tej priliki politika „narodne“ stranke nad vse mameluška in klaverna. Da ta politika ni škodovala občeslovenski stvari, imamo zahvaliti izključno le brezpomembnosti „Narodove“ struje v slovenski delegaciji in v politični konjekturi sploh. To je bila velika sreča v političnih spletkah zadajega časa. Vse to silno grize političke otroke okoli „Sl. Naroda“ in zato skušajo prav po otročje kratiti zasluge katoliško-narodne stranke, češ, da je nastop naše stranke le škodoval slovenski stvari. Kot pričo temu kličejmo tudi župana Hribarja, ki pa se tudi brani kazati se zato kot priča, češ, on ve povedati, kaj se mu je na Dunaju reklo o nastopu katoliško-narodne stranke i. t. d. Mi ne vemo, kaj se je vse našemu županu reklo, in nas to tudi prav nič ne briga“. — Politični možaki okrog „Slovenca“ so torej še vedno ponosni, in napenjajo se, kakor zeleni žaba na veji. Grandeca, kojo razvijajo v svojem gorenjem članku, delala bi čast vsakemu ubožanemu španjolskemu plemiču, in le škoda, da don Miguel ni poznal teh političnih mogotcev, ker bi se mu bilo njegovo glavno delo še mnogo bolje posrečilo, nego se mu je! Svojim bralcem „Slovenec“ brez skrbi poklada tako salato, ker ti gredó za njim kakor tolpa ovac. Nam pa ta patos, dasi smo „politiki otroci“, prav nič ne imponuje, ker se je končno tudi tukaj izkazalo, da so otročaji časih pametnejši od skušenih možakov, kajih je v „Slovenčevem“ taboru na ostajanje. Nam je vse jedno, se li „Slovenec“ za ljubljanskega župana kaj briga ali ne; in prav nič nas ni zgodilo, če govorí „Slovenec“ o brezpomembnosti „Narodove“ struje v slovenski delegaciji in v politični konjekturi sploh. Kdor šteje v svoji struti velmože kot so Povše, Žitnik, Vencajs, Pogačnik itd., ta je po vsej pravici lahko ponosen, in pravi čudež bi bil, če bi tak faktorji v politični konjekturi ne šteli! Sicer pa napihovanje „Slovenca“ vendar le kaže, da je po božna duša v zadregi. Da bi svojim privržencem nekaj peska v oči nametal, pa igra starega kome-dijanta, in poje in uka, dasi bi rajše jokal. To malo, kar smo pri tki krizi dobili, zahvaliti imamo tistim treznim politikom, ki so se v „Slovenski krščansko-narodni zvezzi“ uprli pritiskom ljubljanskega vodstva katoliške narodne stranke. Tem možem se je tudi zahvaliti, da nam dr. Šušteršiča ljubljanski kozolci niso več škodili, nego so nam v istini. Sicer smo pa mi že 10. oktobra tako-le pisali: „Če bodo slovenski poslanci kaj dosegli, razkoračil se bo „Slovenec“ in očitno pripovedoval: to je naše delo, to smo dosegli mi s svojim energičnim in brezobzirnim postopanjem, nas se je vladala vstrašila, in nam se je udala. Ako se pa razmere tako zaslužijo, da se bodo morali slovenski poslanci vrniti praznih rok iz drž. zborna domov, tedaj pa bo „Slovenec“ klical: Vidite, koliko bolje bi bilo, da so se poslanci ravnali po naših zahtevah, da so zapustili desnico in prešli

hlevajoče ljubezni do živali, kakoršno poznam jaz, navdušena členica društva v varstvo živalij!“

Vidite, takole se blamira le — dober človek!

In izšel je v našem listu inserat z najbolj kriččimi črkami: „Išče se mlad, krepak, zdrav, lep in inteligenten pudenj!... desetkrat. Lepa dama je hodila spraševat vsak dan, a ponudbe ni bilo — nobene.“

Hodila pa je v uredništvo tolikokrat, da so godrnjali vsi moji kolege, ter da mi je gosp. Nikar zabrusil že vsak dan v obraz: „Limonadar, kaj res ne vidite, da je lepi dami že samo za vas, ne pa za pudenja?“

In začelo se je pologoma dozdevati tudi meni tako. In mesto da bi hodila dama motit nas v uredništvo, začel sem zahajati sam k nji vedno z isto novico: „Noben pudenj ni oglašen!“ —

Dovolite, da končam!

Danes je lepa, žalujoča dama moja vesela ženica, jaz pa sem njen dragi, zvesti, udani, skromni možiček, ki se trudim vedno, da se ji prikupim tako, da bo žalovala po moji smrti prav toli obupno, kakor je žalovala po svojem nesebičnem ljubljencu, črnokdrastem pudenju!

v opozicije! Videti je, da jih prav dobro poznamo te „politike“ okrog „Slovenca“, in žal nam je za vsako daljšo besedico! Zadnjo besedo obdrže itak še oni, kakor tista stara ženica, ki je škarje z vode kazala, v katero se je potapljal.

— (Usoda zaplenjenega listka.) Naš list je 15. oktobra priobčil listek „Pismo slovenskega rekruta“. Ta listek je zaplenilo drž. pravdništvo v popolnem obsegu. Tiskovno sodišče ljubljansko je mašlo, da so nekateri odstavki tako nedolžni, da je konfiskacijo deloma razveljavilo. Vsled tega je stvar prišla pred naše prijatelje v Gradcu. Višje sodišče je potrdilo konfiskacijo v polnem obsegu, torej tudi konfiskacijo tistih odstavkov, katere je dež. sodišče ljubljansko oprostilo. Uradni list prijavlja danes razsodbo višjega sodišča z nagibi vred in mi le obžalujemo, da nam ni dovoljena kritika teh nagibov.

— (Katoliška doslednost.) Pod tem zaglavjem smo poročali o imenovanju gosp. Jos. Perhautza revizorjem katoliško - narodne gospodarske zveze. Gosp. Perhautzu se je zdele potrebno nam poslati naslednji popravek: „Glede na Vašo notico „Doslednost klerikalcev“ v listu z dne 31. oktobra 1898. štev. 250, prosim, da objavite nastopni popravek: Ni res, da sem člen nemškega „Turnvereina“, „Südmarke“ ali „Schulvereina“. Ni res, da sem lastnemu svaku prepovedal, pri moji mizi govoriti slovenski. S spoštovanjem Jos. Perhautz, revizor gospodarske zveze.“ No, veste, gosp. Perhautz — vse kar je prav. Če sedaj, ko ste dobili drugo prepričanje in svoje cenjeno ime pišete s slovensko končnico, niste več člen rečenih društev, to v bistvu stvari prav nič ne predragači. Pozna vas vsa Ljubljana, na stotine je ljudi, ki vedo, da ste bili zagrizen nemškutar vsaj do dneva, ko ste postali revizor in mi smo v srečnem položaju, da imamo za to, kar smo pisali, priče. Te so pripravljene potrditi, da ste plačevali prispevke za nemškonacionalno društvo, in da ste sami s ponosom povedali, da ste svojemu svaku prepovedali slovensko govoriti, čeprav Vaš g. svak to prereka. Vam tega naposlед tudi ni zameriti. Bili ste nemškutar in storili ste, kar je dolžnost tudi vsakega Slovenca, da stori za svojo narodno stvar. Bavili smo se z Vami samo zategadelj, ker Vas je katoliško-narodna stranka izbrala revizorjem svoje osrednje gospodarske organizacije, kajti za kat.-narodno stranko je to gotovo tako značilno. Da pa vi, gosp. Perhautz, svojega notoričnega nemškutarskega prepričanja niste samo opustili, ampak da je sedaj tudi zatajite, to, g. Perhautz, vsaj ni — lepo. Sicer pa boste srečni in božji blagoslov naj vas spremila pri gospodarskem delovanju v prid tistega slovenskega naroda, katerega ste doslej tako pošteno sovražili, kateremu pa je sreča popolnoma zagotovljena, odkar sta dr. Šušteršiču priskočila na pomoč vi g. Perhautz in pa g. Kauschegg.

— (Osebne vesti.) Avskultant pri dež. sodišču ljubljanskem g. Milan Dolenc je imenovan sodnim pristavom v Žužemberku. Premeščena sta sodna pristava gg. Ivan Pogačnik iz Krškega v Kranj in Josip Žmavec iz Žužemberka v Krško.

— (Slovensko gledališče.) Znova in zadnjič opazujemo narodno občinstvo, da se pojne nočjo poslednjikrat prekrasna Verdijeva opera „Aida“. Vsi solisti so v tej operi izborni in vspehi gdč. Radkiewicze ter gdč. Stropnickie kakor tudi gospodov Raskovića, Nollija in Fedyczkowskega so naravnost fenomenalni. Intendanca je žrtvovala samo za to opero nad 1000 gld., kar dokazuje dovelj, kako se trudi zadovoljiti narodno občinstvo. Pričakovati pa je prav zategadelj, da bo „Aida“ tudi petič in zadnjič v tej sezoni napolnila slovensko gledališče. — Da se ustreže mnogostranski izraženim željam, uprizori se v nedeljo v drugič na Češkem velepriljubljena narodna igra s petjem in plesom „Jurčkove sanje“. Pevske točke proizvajajo operačna pevka gdč. Štastna, g. Polakova, g. Housa, g. Inemann, g. Prejac ter moški in mešani zbor. Igra je namenjena narodu, a je po svoji lepi morali tudi jako primerna za mladino.

— (Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani) priredi jutri zvečer ob pol 8. uri v „Narodnem domu“ v pritličju na desno (druga soba) društveni večer, pri katerem bo predaval gosp. c. kr. šolski nadzornik prof. Fr. Levec o dunajski jubilejski razstavi. Gostje dobro došli!

— („Martinov večer“) priredita v nedeljo, dne 13. novembra t. l. v „Sokolovi“ dvorani „Narodnega doma“ pevsko društvo „Ljubljana“ in tamboški klub „Zvezda“, na kar se slovensko občin-

stvo že danes opozarja. Vzpored priobčimo v jedni prihodnjih številk.

— (Dirkališka zadruga) ima v soboto, dne 5. novembra t. l. ob 8. uri zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ izvantedni občni zbor.

— (Dve deklici sta se izgubili.) Včeraj po poludne odšli sta hčerki kmetice Gabršek na Poljanski cesti št. 72, 16letna Zorka in 3 $\frac{1}{4}$ leta stara Ludmila z doma in se še nista našli. Zorka je velike šibke postave, črnih las, nosi nekoliko povešeno glavo, ima na sebi modro krilo, rudeče modri predpasnik, belkasto šerpo, je slaboumnna in se vedno smeje in govoriti laško. Ludmila ima rudečo bleko, moder predpasnik in rujave lase.

— (Tujci v Ljubljani.) Tekom meseca okt. bilo je v tukajšnjih hotelih in gostilniških prenočiščih 2121 tujcev, torej za 112 manj nego v istem mesecu lanskog leta.

— (Izgubljene reči) Tekom meseca oktobra bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglašene naslednje izgubljene reči: Dvanajst denarnic s skupnim zneskom 383 gold. 72 kr., zlata ura za dame, štiri srebrne žepne ure z verižico, zlat uhan z briljanti, dve konjski plahiti, rožni venec (vreden 40 gld.) in črna dežnik.

— (Najdene reči.) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekom meseca oktobra zglašene, oziroma oddane naslednje najdene reči: Tri denarnice s skupnim zneskom 22 gld. 76 kr., hranična knjižica z vlogo 2250 gld., zlat prstan, sveženj perila, dva dežnika, havelok, kovček, vrhna suknja, solnčnik, ženska ruta, sekira in zastavni list številka 13 052.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 23. do 29. oktobra kaže, da je bilo novorovjencev 18 (= 26,73 %), mrtvorojencev 2, umrlih 20 (= 29,70 %), mej njimi je umrl za tifuzom 1, za vratico 1, za jetiko 4, za različnimi bolezni 14. Mej njimi je bilo tujcev 8 (= 40 %), iz zavodov 14 (= 70 %). Za infekcionsimi boleznimi so oboleli, in sicer za tifuzom 1, za dušljivim kašljem 1, za vratico 4, za trachomom 1 oseba.

— (Justifikacija v Novem mestu.) Iz Novega mesta se nam brzojavlja: Po preteku 33 let, odkar so bili Anton Iškar, Urša Starčevič in Miha Gračut tukaj obešeni, vršila se je danes prva justifikacija na vešalih. V torem vreni so bili akti v zadevi dne 4 avgusta t. l. pred tukajšnjim porotnim sodiščem na smrt na vešalih obsojenega Matije Režka iz Griča pri Trebnjem, ki je 24. julija t. l. na Gorjancih vdovljenega posestnika in četa štirih mladih otrok, Martina Kostrevca, s kamnom ubil in mu potem glavo s koso odrezal, ter za gotovino, nekaj čez 6 gld. oropal. — Cesar ga torej ni pomilostil. Včeraj zjutraj naznanih je obsojenemu predsednik takratnega porotnega sodišča, gosp. svetnik Golija, razsodbo. Ker je dvorišče pri okrožnem sodišču premajhno, odpeljali so potem Režka k okrajnemu sodišču. Dasi ni kazal preje nikdar kesanja, tudi takrat ne, ko ga je škof dr. Jeglič v spremstvu prošta dr. Elberta v ječi obiskal, bil je včeraj vendar vidno potrt in je želel kapiteljskega vikarija Prelesnika. Dopoludne je bil pri njem kanonik Jeriha, popoludne in po noči pa vikarij Prelesnik, ki ga je tudi spovedal in danes ob petih obhajal. Ob sedmih vršila se je pa na zaprtem dvorišču tega sodišča v navzočnosti sodnega dvora, zdravnikov in kakih 50 ljudi justifikacija na vešalih po dunajskem krvniku Selingerju. Po preteku šestih minut konstatoval je g. okrajinji zdravnik smrt. Tako se je zadostilo zakonu. Bog daj, da bi ta grozni čin blagodejno uplival na nižje, nekoliko zanemarjeno ljudstvo!

— (V Žireh) je na Vseh svetnikov dan pevsko društvo „Sora“ pele svojim umrlim členom in prijateljem nekaj žalostink, kar je ljudstvo jako zadowoljilo.

— (Osebna vest.) Državnega pravdnika namestnik v Mariboru, g. dr. Rikard Bratusch, je imenovan namestnikom višjega drž. pravdnika v Gradcu.

— (Ubegli kaznjene.) Iz mariborske kaznilnice je pobegnil 22letni Alojzij Črepenco, kako nevaren človek, kateri je bil zaradi ropa obsojen na 15 let v ječi.

— (Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu) bo imelo dne 12. novembra t. l. ob 8. uri zvečer v Lieblovi gostilnici „Zur Stadt Neugraz“ (Hamerlinggasse Hans-Sachsgasse) svoj II. občni zbor. Na dnevnom redu so odborova poročila o dosedanjem delovanju in stanju društva, potem volitve in eventualnosti. Vse ude in prijatelje društva vabi k obilni udeležbi odbor.

— (Znanstvenoslovnstveni klub akadem. tehničn. društva „Triglav“ v Gradcu) ima I. redno sejo 8. novembra t. l. v društveni čitalnici, s tem le vsporedom: 1. „Determinizem ali indeterminizem?“ Predava t. dr. phil. Drag. Ozvald. 2. „Romantička kritika“. Čita t. iur. Ferdo Müller. 3. Slučajnosti. Začetek ob polu 8. uri zvečer. K seji se uljudno vabijo vsi društveniki, podporni členi in starejšine.

* (Žrtva kuge.) Na Dunaju je zblaznel trgovski pomočnik Emil Grünberger vsled strahu pred kugo. O polnoči je planil mahoma pokonci ter začel strašno vpti, da bode moral tudi

umreti, ker je umrla strežnica Peča. Rjovel in besnel je, da so ga morali z vrvmi zvezati in peljati v blažnico. Grünberger je bil poprej povsem normalen človek. Ko pa je čul, da je na Dunaju kuga, se je zelo izpremenil; ves dan je čital poročila o kugi, in da bi se je obvaroval, pil je vedno jako veliko žganja, ter prav za prav vsled tega zblaznel.

* (Morilec in morilka umrla) V Iglavi je branjevka Marija Pustina iz Vojtehava, katera je umorila svojega moža in je bila radi tega na smrt obsojena, umrla v ječi. Njen otrok, ki se je rodil v ječi, je dva meseca po rojstvu umrl. Tudi neki Kazal, kateri je pomagal ženi umoriti soproga, je umrl mej obravnavo.

* (Kuga v Samarkandu.) Iz Petrograda je odpotovala 40 zdravnikov — mej temi deset žensk — v Samarkand, kjer se čimdalje bolj pojavlja kuga ter se je že daleč na okrog razširila. V Carigradu je odrejena kontumacija za popotnike iz Batuma ni Potija.

* (Lakota v južni Rusiji.) Iz Petrograda poročajo, da vlada v južni Rusiji strašna lakota. V okrožju Turgaj je poginilo vsled lakote 200 000 glad živine, vredne dva milijona rubljev; v irgiskem okrožju pa je naredila lakota mej živino za 400.000 milijonov rubljev škode. Tudi ljudij je umrlo 75 za lakoto.

Knjizevnost.

— „Učiteljski Tovariš“. Štev. 31. Vsebina: Fr. Orožen: Ustavoznanstvo — Božidar Fegerič: Davorin Trstenjak. — A. Likozar: Kmetijski pouk v ljudski šoli. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služb. — Listnica.

— Vožnje po Dalmaciji — Dalmatienfahrten — Viaggi in Dalmazia je naslov v zalogi Morica Perlesa, na Dunaju I. Seilerstrasse 4 izišlega zemljevida Dalmacije in sosednih dežel, v katerem so natančno zaznamovane vse ceste, kdor je možno voziti s kolesom. Zemljevid je risal C. A. Wilmersdorf in sicer tako vstopno. Cena 1 gld. 50 kr.

Telefonicna in brzjavna poročila.

Dunaj 4. novembra. Danes je obletnica tiste viharne seje, katera je od 11. ure do poldne trajala do 3. ure popoldne in od 7. ure zvečer vso noč do 5. novembra do 10. ure dopoldne. Današnja seja je malo zanimiva. Zbornica je začela razpravo o Kronawettrovem predlogu, naj se Badenjevo ministerstvo obtoži zaradi pogodbe z „Reichswehr“. Kronawetter je svoj predlog obširno utemeljeval. Potem je ministerski predsednik grof Thun izjavil, da Baden ni dispozicijskega fonda za noben krajcar prekoračil in da je torej povsem neosnovano očitanje, da je državno imetje zapravljalo. Govorili so še Stojalowski, Kozakiewicz in Pfersche, potem pa se je začelo glasovanje po imenih o predlogu na konec debate.

Dunaj 4. novembra. Danes zvečer ima nagodbenega odseka pododsek za trgovinsko in carinsko zvezo z Ogersko prvo sejo.

Dunaj 4. novembra. Zbornica bo imela jutri sejo. Najbrž bo Jaworski predlagal, naj pridejo na razpravo: trgovinska pogodba z Ogersko, načrt o pristojbinah pri prepisu kmetskih posestev in zakon o lokalnih železnicah.

Dunaj 4. novembra. „Neue Fr. Presse“ javlja, da je navzočnost markija Bacquehem na Dunaju v zvezi z njegovim odstopom. Naslednik njegov pa po rečenem listu ne postane baron Hein, ampak deželnji predsednik v Šleziji, Clary-Aldringen.

Dunaj 4. novembra. Nadvojvoda Rainer se je odpovedal protektoratu nad avstrijskim muzejem za umetnost in industrijo in nad obrtnoumetniškim društvom.

Pariz 4. novembra. Dupuy je razočaril poslancem rekel, da se radi Fašode ni batiti večjih komplikacij. Ako bi bila danes v zbornici podana kaka interpelacija v tej zadevi, hoče Delcasse zahtevati, da se o njej razpravlja v ponedeljek, ker bo tedaj stvar pojasnjena.

Pariz 4. novembra. „Journal“ javlja, da začne kasacijski dvor v pondeljek preiskavo v Dreyfusovi zadevi in da je odločil zanj tri dneve v tednu. Preiskava bo najbrž trajala več mesecov in bo treba tudi Dreyfusa samega zaslišati. „Volonté“ pravi, da je general Daraz, ki je zapovedoval pri degredaciji Dreyfusa navzočnemu vojaštvu, dobil po degradaciji mrzlico in zdravniku rekel: Prijatelj, uničili smo nedolžnega človeka!

Melusine mazilo za lice
odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne puge, hlaže in mozolke (spuščaje). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo
zraven 35 kr. (387—36)
— Jedina zaloga —
deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon štev. 68.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Noveember	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
3.	9. zvečer	738,4	13,4	sl. jug	dež	
4.	7. zjutraj	736,5	12,2	sl. sssahod	pol. obl.	0,5
*	2. popol.	735,6	16,8	sl. jug	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 13,6°, na 7,0° nad normalom.

Dunajska borba

dne 4. novembra 1898

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 85
Avtrijska zlata renta	119 70
Avtrijska kronska renta 4%	101 45
Ogerska zlata renta 4%	119 50
Ogerska kronska renta 4%	97 75
Avtro-ogerske bančne delnice	910 —
Kreditne delnice	353 10
London vista	120 50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 87½
20 mark	11 77
20 frankov	9 54
Italijanski bankovci	43 75
C. kr. cekini	5 68

Dne 3. novembra 1898

4% državne srečke iz 1. 1864 po 250 gld.	165 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	195 50
Dunava reg. srečke 5%, po 100 gld.	130 75
Zemlj. obč. avč. 4½% zlisti zast. listi	98 10
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154 —
Ljubljanske srečke	23 —
Budolfove srečke po 10 gld.	25 —
Kreditne srečke po 100 gld.	199 40
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	554 —
Papirnatni rubelj	1 27½

Išče se Šolski sluga.

Letna plača 200 gld. in stanovanje. Oglasiti se je do 18. novembra t. l. pri krajnjem šolskem svetu v Kranju. (1712—1)

Zenitna ponudba.

27letni mož, dobro situiran, soliden značaj, želi se seznaniti tem potom s pošterim, do 25 let starijam dekleton.

Ponudbe pod šifro A. B. na upravnosti "Slovenskega Naroda". (1700—2)

Tajnost častna stvar.

Št. 828.

Razpis.

Na I. mestni dežki Šrazredni ljudski šoli v Ljubljani je stalno popolniti novoustanovljeno

deseto učno mesto

s katerim so združeni službeni prejemki, kakor jih določuje zakon z dnem 18. maja 1898, drž. zak. št. 25.

Prošnje je po predpisanim potu vlagati do 30. novembra 1898 pri podpisanim šolskem oblastvu.

Izrecno se pristavlja, da se bodo jemale v razpravo samo take prošnje, ki so opremljene z vsemi potrebnimi listinami.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

(1713—1) dné 30. oktobra 1898.

Gričar & Nejač, Ljubljana, Prešernove ulice št. 9

usojata si uljudno nasnaniti, da so došle novosti za jesensko in zimsko sezono v veliki izbéri. Velika zaloga narejenih oblek za gospode in dečke, vrhnih sukenj, zimskih sukenj, nepremočnih havelokov, sploh vseh narejenih oblačilnih predmetov.

Največja izbéra pravih pariških in berolinskih damskeih modelov: jopic, plaščkov in plaščev, jopic in plaščev za dekleta v poljubni velikosti in najmodernejših barvah. → Ilustrovani cenik zastonj in franko.

Išče se dobro (1709)

izurjena šivilja in več učenk

se vzprejme v Vegovič ulicah štev. 8, I nadstropje.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dn. 1. oktobra 1898. leta.

Odihod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend - Gastein Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linz, Badejvice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francovce vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga in Novo mesto in Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoludne, ob 6. uri 30 m. zvečer — Prihod v Ljubljano j. k. Proga in Trbiž. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osojni vlak z Dunaj via Amstetten, iz Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovin varov, Heba, Marijinek varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyr, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzenfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osojni vlak z Dunaj via Amstetten, Karlovin varov, Heba, Marijinek varov Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyr, Pariza, Geneve, Curih, Bregenc, Inomosta Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoludne osojni vlak z Dunaj via Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osojni vlak z Dunaj, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla — Proga in Novo mesto in Kočevje. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoludne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odihod iz Ljubljane d. k. iz Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoludne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

V večjem mestu na Gorenjskem odda se z novim letom v najem

kovačnica

na jako živahuem prostoru, v kateri se je izvrševal ta obrt že več kot 50 let. Kovačnica je brez oprave.

Ponudbe naj se pošljajo pod "kovačnico" na upravnštvo "Slov. Naroda". (1647—3)

Vizitnice
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

M. S. sv.

Divje kostanje (1712)

Josip Matič, trgovec v Celji.

Prostor

pri cesti, v hiši Ignacija Trevna h. št. 270 v Idriji, pripraven za majhno trgovino, posebno pa za mesnico, odda se pod ugodnimi pogoji s 1. januvarjem 1899 v najem.

Več se izvē pri lastniku. (1710—1)

Prodaja vina.

Kletarsko društvo v Ormoži vpisana zadruga z omejeno zavezo naznanja, da ima

letošnjega vina

preko 600 hektolitrov

iz najimenitnejših vrhov ormoških goric na prodaj. Kdor želi kupiti, naj se oglesi pri g. načelniku Francu Hanželiču na Hardeku, ali pri g. blagajniku Aležiju Miklu v Ormožu. Ondi se tudi odgovarja na pišmena vprašanja. (1672—4)

Z otročjo glavo

kot varstveno znamko

je samo pristen "Mörathon", katerega čudovite lastnosti hvalijo vsi kadilci.

Le tedaj pristen, če stoji "Mörathon" na zavoju. 12 malih zavojev (č. 10 kr.), ali 4 veliki (č. 30 kr.) (1675) s povzetjem 1 gld. 26 kr. II. (1)

Th. Mörath medicinalna droguerija "Pri bobru" Gradec, Jakominigasse 1.

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje hranilne vloge vsak dan, obresti 4½% polumesečno ali 4% od dneva vložitve do dneva vzdige.

V tekočem računu (Giro-konto) se računajo obresti od dneva vložitve do dneva vzdige za zdaj po 3½%.

Rentni davki plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obresti so po 5½% in po 5%, brez vsakih troškov ali prispevkov.

Poštno-hranilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni ali po pošti. (1565—14)

Člani se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev po 100 gld. se želi.

Uradne ure od 9.—12. dopoludne in od 3.—5. ure popoludne.